

OKRESNÍ SOUD V ÚSTÍ NAD LABEM	
Došlo 24. 04. 2009	
..... krát příl.
Kolky	Kč

- 6. 05. 2009

52 Nc 11076/2008

(14Co 123/2009-51)

U s n e s e n í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jany Novákové a soudců Mgr. Jana Pekáče a Mgr. Lenky Havlíčkové v exekuční věci oprávněného: **Děti země - Klub za udržitelnou dopravu**, se sídlem Brno, Cejl 48/50, zastoupeného Mgr. Pavlem Černohousem, advokátem se sídlem Praha 4-Podolí, Ve svahu 531/1 proti povinnému označenému jako: **Ústecký kraj, Krajský úřad Ústeckého kraje**, odbor dopravy a silničního hospodářství, Ústí nad Labem, Velká Hradební 3118/48, o uspokojení práva na nepeněžitě plnění, o odvolání povinného proti usnesení Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 5.1.2009, č.j. 52 Nc 11076/2008-6, **t a k t o :**

Usnesení okresního soudu se **z r u š u j e** a věc se tomuto soudu vrací k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným usnesením okresní soud nařídil na návrh oprávněného podle ust. § 44 odst. 2 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů (dále jen exekuční řád) exekuci na majetek shora označeného povinného podle vykonatelného rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR- odboru dozoru a kontroly veřejné správy ze dne 24.6.2008, č.j. MV-50751-2/ODK-2008, a to k uspokojení práva oprávněného na nezastupitelné plnění – vyřízení žádosti oprávněného o poskytnutí informace, zaevidované povinným pod č. 208315/2007, nákladů oprávněného a nákladů exekuce, jejichž výše bude určena příkazem exekutora. Provedením exekuce pověřil Mgr. Martinu Douchovou, soudní exekutorku se sídlem Tábor, Klokotská 126.

Proti tomuto usnesení podal včas odvolání v záhlaví tohoto rozhodnutí označený povinný. Uvedl, že okresní soud návrhu na nařízení exekuce vyhověl, aniž by byly splněny podmínky řízení, kdy exekuční titul není vykonatelný a povinnost, jejíhož splnění se oprávněný v rámci exekuce domáhá, byla již splněna. Navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení „zrušil v celém jeho rozsahu pro nedostatek podmínek řízení a jeho neodstranitelné vady“ a současně navrhl „zastavení předmětného řízení“.

Oprávněný navrhl potvrzení napadeného usnesení.

Odvolací soud přezkoumal usnesení soudu prvního stupně, jakož i řízení jeho vydání předcházející a odvolání shledal důvodným, i když z jiných důvodů, než odvolatelem uvedených.

Podle ust. § 37 odst.2 exekučního řádu oprávněný může podat návrh na nařízení exekuce podle tohoto zákona, nesplní-li povinný dobrovolně to, co mu ukládá exekuční titul podle tohoto zákona.

Podle exekučního řádu soud nařídí exekuci jsou-li splněny formální a materiální předpoklady stanovené v ustanovení § 38, § 40 exekučního řádu.

Podle ust. § 44 odst.2 věty první exekučního řádu, soud usnesením nařídí exekuci a jejím provedením pověří exekutora do 15 dnů, jestliže jsou splněny všechny zákonem stanovené předpoklady pro nařízení exekuce, tj. existence vykonatelného podkladového rozhodnutí (exekučního titulu), přiznávající právo, jež není prekludováno a věcná legitimace účastníků, jinak návrh zamítne.

Podle ust. § 36 odst.1,3, exekučního řádu, účastníky exekučního řízení jsou oprávněný a povinný. Proti jinému, než kdo je v rozhodnutí označen jako povinný, nebo ve prospěch jiného, než kdo je v rozhodnutí označen jako oprávněný, lze provést exekuci, jen jestliže je prokázáno, že na něj přešla povinnost nebo přešlo či bylo převedeno právo z exekučního titulu.

Věcnou legitimaci (aktivní nebo pasivní) se v občanském soudním řízení rozumí oprávnění účastníků vyplývající z hmotného práva. Věcnou legitimaci má ten z účastníků řízení, který je nositelem hmotného práva, o něž v řízení jde. Exekuci je možné nařídít jen ve prospěch toho, kdo má podle exekučního titulu právo a jen proti tomu, kdo má podle exekučního titulu tomuto právu odpovídající povinnost plnění (§ 36 odst.1,3 exekučního řádu).

Věcnou legitimaci je třeba důsledně odlišovat od způsobilosti být účastníkem řízení. Způsobilost být účastníkem řízení se rozumí způsobilost mít procesní práva a povinnosti, které zákon přiznává účastníkům občanského soudního řízení. Podle ust. § 19 o.s.ř. má způsobilost být účastníkem řízení ten, kdo má způsobilost mít práva a povinnosti; jinak ten, komu ji zákon přiznává. Způsobilost mít práva a povinnosti a tedy i způsobilost být účastníkem občanského soudního řízení (§ 52 odst.2 exekučního řádu- tedy i exekučního řízení) mají fyzické osoby (§ 7 odst.1 obč. zák.), právnické osoby (§ 18 odst.1 obč. zák.) a stát, tj. Česká republika (§ 21 obč. zák.).

Podle ust. § 1 odst. 2 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích kraj je veřejnoprávní korporací, která má vlastní majetek a vlastní příjmy vymezené zákonem a hospodáří za podmínek stanovených zákonem podle vlastního rozpočtu. Kraj vystupuje v právních vztazích svým jménem a nese odpovědnost z těchto vztahů vyplývajících.

Podle ust. § 66 zákona č. 129/2000 Sb. krajský úřad plní úkoly v samostatné působnosti uložené mu zastupitelstvem a radou a napomáhá činnosti výborů a komisí. Rada může ukládat úkoly krajskému úřadu jen v rozsahu své působnosti svěřené jí zákonem. Krajský úřad rozhoduje v samostatné působnosti v případech stanovených tímto zákonem nebo zvláštním zákonem.

V projednávané věci oprávněný označil povinného „Ústecký kraj, Krajský úřad Ústeckého kraje odbor dopravy a silničního hospodářství, Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, PSČ 400 02“. Takovéto označení je neurčité, tedy nesprávné, a to potud, že ač se má jednat podle oprávněným podaného návrhu (směřujícího proti jednomu povinnému) o subjekt jeden, jsou zde prakticky uvedeny dva samostatné subjekty, kdy každý z nich může jednat

sám za sebe (krajský úřad jako jeden z orgánů kraje jen v případech stanovených zákonem o krajích nebo zvláštním zákonem) a není tedy zřejmé, vůči kterému z těchto subjektů má být exekuce nařízena. Za této situace bylo tak povinností soudu prvního stupně, před rozhodnutím o návrhu oprávněného na nařízení exekuce, vyzvat oprávněného v souladu s ust. § 39 odst. 1 exekučního řádu k odstranění této neurčitosti. Pokud tak neučinil a vydal věcné rozhodnutí, zatížil řízení vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.

Odvolací soud proto napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení (§ 219a odst. 1 písm. a), § 221 odst. 1 písm. a) o.s.ř.).

V dalším řízení tedy soud prvního stupně nejprve vyzve oprávněného k odstranění neurčitého označení povinného a poté znovu o jeho návrhu na nařízení exekuce rozhodne, a v odůvodnění tohoto rozhodnutí se přitom vypořádá s námitkami povinného obsaženými v odvolání, jakož i s tvrzeními oprávněného obsaženými v jeho vyjádření k odvolání.

Proti tomuto usnesení **n e n í** dovolání přípustné.

V Ústí nad Labem dne 30. března 2009

Za správnost vyhotovení:

Jaroslava Loukotová

JUDr. Jana Nováková v.r.
předsedkyně senátu